

det kan siges med Hensyn til den finantzielle Side, thi han pleier ikke at være sparsommelig ligeoverfor Retsbetjentenes Lønning.

Seg skal endnu kun berøre eet Punkt, fordi det saa ofte er kommet frem her i Salen; jeg deler ikke den Anskuelse, som saa smukt er udtalt fra forskjellige Sider, at hele vort Retsvæsen, som det nu er, er heldige. Seg vilde gjøre Urret, om jeg skulde det; jeg har sagt det saa ofte, og jeg gjentager det her, men jeg skal ikke gjentage det uden Grund. Seg har seet det nuværende Retsvæsen — jeg taler ikke om Personer, men om Institutioner — i en Række af Aar dømme, og det endog til temmelig strenge Straffe, for Forseelser, som aldeles ikke vare begaaede og paa en vis Maade kun bleve begaaede ved Rettens egen Mellemkomst. Det var i Trykkesfrihedsager, før Trykkesfrihedsloven udkom. Retten dømte for at have overtraadt Trykkesfrihedsforordningen Folk, som jo dog egentlig ikke kunde siges at have meddeelt Nogetsomhelst de Tanker, de havde bragt paa Papiret, da de ikke havde meddeelt disse Tanker til Andre end til Politiet, og det var Politiet, som bidrog til, at de kom til Publicums Kundskab. Domstole, som i en Række af Aar kunne handle paa den Maade, have efter min Anskuelse ikke noget rigtigt Retsbegreb og komme let til at overspøse denne slaaede Opfattelse paa andre Forhold. Men jeg bliver ikke staaende derved. Seg har seet, at Retten har dømt en Person for en Forbrydelse, der kun kunde begaaes, forsaavidt som en anden Person havde deeltaget deri, og denne anden Person har Retten frikjendt; det kan være Ret, men det er absurd, og saalænge Retsvæsenet er saaledes, at det fører til Absurditet, er det ikke godt. Dersom jeg vilde bringe med mig de Optegnelser, jeg har gjort af Dømme, som ikke ere bedre, saa vilde De see, at det ikke var en saa lille Række; jeg skulde have medbragt dem, dersom jeg ikke nylig havde flyttet og mine Papirer vare komne i en saadan Uorden, at jeg ikke kan finde dem. Det gjaelder ikke alene criminelle Sager, men ogsaa Dømme i civile Sager, som jeg med min ringe Forstand troer at have udfundet ikke kunde henge rigtig sammen med — ja ikke med Ret, thi det er jo Eet, men med sund Menneffeforstand, det er et An-

det. Det kan Altsammen ligge i Institutionen, og naar jeg omtaler dette her, saa er det mig iøvrigt om at gjøre at vise, at det ikke er min egen Dom, som her kommer frem. Denne Forsamling har under Ledelse af andre Personer end mig, ledet blandt Andre af det ærede Medlem, som nu er Forslagsstiller, i sin Gjering udtalt skarpe Dømme over Høiesteret, saaledes som den idetmindste engang var sammensat. Tag hele Forhandlingen om Lønningsloven for Høiesteret, og man vil faae at see, at man dengang ansaae det saare nødvendigt at faae denne Domstol rensset — der skulde bedre Kræfter til. Der var ogsaa ved den nævnte Veilighed Noget, som altid forekommer mig usundt, nemlig at man, for at Retfærdigheden kan blive rigtig øvet, skal kjøbe den for dyrere Penge, ellers kan man ikke finde den. Vi have havt lignende Sager for os, der gif ud paa at faae visse enkelte Personer i Domstolene til at indtage visse enkelte Pladser, idet man ved Siden deraf har kastet Brag paa andre Personligheder, hvoraf Domstolen var sammensat, og naar man i det Hele gjennemgaaer de Forhandlinger, der have været førte angaaende Lønningslovene osv., saa skal man see, at hvergang man trængte til at skaffe forhøiede Lønninger til Retspersonalet, saa henkastede man saa omtrent, at man synes, det ikke var godt, som det var, og man maatte see at finde bedre Kræfter for den høiere Prits; hvergang det derimod var glemt, ja, saa stillede man dem høit. Seg siger hverken Noget om, at de staae høit eller lavt; jeg siger — saa forskellige ere Anskuelserne — om den Dom, som gav Anledning til Ønsket om Rensselen, at det efter min Mening var en god Dom, og at den høieste Domstol derved udmærkede sig, men her i denne Forsamling og fra den Side og fra de Mænd, som jeg sigter til, er der sældet en anden Dom over dette Institut. Sa dermed skal jeg slutte og raabe Hør!

Formanden: Forinden Discussionen gaaer videre, maa jeg i Anledning af den ærede sidste Talers Foredrag tillade mig at bemærke, at jeg ikke har villet standse ham i de Ytringer, han har fremsført angaaende sin egen og Forslagsstillerens tidligere politiske Virksomhed, idet